

சோ. தர்மன் படைப்புகளில் மொழி ஆளுமையும் வட்டார வழக்குச் சொற்களும்

அ. சபரிராஜா அ. *

^அ அகராதியியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Linguistic Personality and Vernacular Case-Words in S.Dharman's works

A. Sabariraja ^{a, *}

^a Department of Lexicography, Tamil University Thanjavur-613010, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
sabaricon805@gmail.com

Received: 19-08-2022
Revised: 15-10-2022
Accepted: 23-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

Writer S. Dharman is an innovative short story writer from Tamil Nadu who has written 13 books till 2022. All his works related to literary thought and the development of Tamil language are based on the concept of the people of Karisal soil which is so realistic. S. Dharman's characters in his works are the natives of Karisal soil. At the same time, slogans are not loud in any of his stories. His concern, compassion and warmth towards the Karisal soil and Karisal land people are revealed in his short stories. None of his short stories are affected by any modernist 'isms'. He chooses the plot from his own life. His specialty is that he does not let any traces of his own life problems or mood fall on his writings.

Keywords: Dharman, Karisal Soil, Literary Thought, Short Stories

முன்னுரை

எழுத்தாளர் சோ. தர்மன் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த புதின, சிறுகதை படைப்பாளர். 2022-ஆம் ஆண்டு வரை 13 நூல்களை எழுதியுள்ளார். இலக்கியச்சிந்தனை, தமிழ்வளர்ச்சித்துறை சார்ந்த இவரது படைப்புகள் அனைத்தும் உண்மைத் தன்மைக் கொண்ட கரிசல் மண்ணின் மனிதர்களைப் பற்றியக் கருத்தோட்டத்துடன் அமையப்பெற்றவை. சோ.தர்மனின் பாத்திரங்கள் 'கரிசல்' மண்ணின் அசலான மனிதர்கள். அவர்கள் மேனியில் கரிசல் மண் படிந்திருக்கும் அல்லது கந்தகம் படிந்திருக்கும். அதே சமயம், அவரது எந்தக் கதையிலும் கோஷங்கள் உரத்து ஒலிக்கவில்லை. மண் மீதும், மனிதர்கள் மீதும் அவருக்குள்ள அக்கறையும் பரிவும், ஈரமும் அவரது சிறுகதைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளன. சோ.தர்மனின் சிறுகதைகளில் எந்த நவீனத்துவ 'இசைங்களின்' பாதிப்பும் படியவில்லை. மாறாக, தன் வாழ்விலிருந்தே கதைக்கருக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார். தான் சார்ந்த எந்த இயக்கங்களின் சாயல்களோ, மனச்சாய்வோ தன் எழுத்துகளின்மீது விழாமல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதே இவரின் தனித்தன்மை.

எழுத்தாளர் சோ. தர்மன்

சோ. தர்மராஜ் என்ற தர்மன் 1953ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 8 ஆம் நாள் சோலையப்பன் பொன்னுத்தாய் இணையாருக்கு உருளைக்குடி, கோவில்பட்டியில் பிறந்து வளர்ந்து இலக்கியத் திறமைப் பெற்று நாவல்களில் தடம் பதித்தவர். கரிசல்தில எழுத்தாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். நாவல், சிறுகதை, நாட்டாரியல் என செயல்பட்டு வருபவர்.

தமிழிலக்கியத்தில் தொண்ணூறுகளில் உருவான இயல்புவாத இலக்கிய அலையில் தனியிடம் பெற்றவர். தூல் என்னும் நாவலுக்காக 2019-ஆம் ஆண்டில் கேந்திரிய சாகித்ய அகாதெமி விருதைப்பெற்றார்.

உருளைக்குடி ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளியில் ஆரம்பக் கல்வி. உயர்நிலைக் கல்வி திருநெல்வேலி டயோசீசன் டிரஸ்ட் அசோசியேஷன் பள்ளி (TDTA), கடலையூர். மேல்நிலைக்கல்வி நாடார் மேல்நிலைப் பள்ளி, கோவில்பட்டி. தொழிற்கல்வியை புனித மரியன்னை தொழில்நுட்ப பள்ளி, தூத்துக்குடியில் முடித்தவர்.

எழுத்துப்பணி

சோ.தர்மன் தன் தாய்மாமனான எழுத்தாளர் பூமணியிடமிருந்து எழுத்தாளராகும் ஊக்கத்தை அடைந்தார். கி.ராஜநாராயணன், சி.கனகசபாபதி, ஜோதிவினாயகம், தேவதச்சன் ஆகியோரால் வழிநடத்தப்பட்ட கோயில்பட்டியின் இலக்கியச் சூழலில் உருவானவர் சோ.தர்மன். கோயில்பட்டி பகுதியின் கரிசல் காட்டின் இலக்கிய முன்னோடியான கி.ராஜநாராயணின் எழுத்துக்களை முன்னுதாரணமாக கொண்டவர். கோயில்பட்டியில் எழுபதுகளில் தொடர்ச்சியாக நடந்துவந்த இலக்கிய உரையாடல்கள் சோ.தர்மனின் இலக்கியப் பார்வையை வடிவமைத்தன. தொழிற்சங்க அரசியலின் சிக்கல்களும் அவரை எழுத்தத் தூண்டின.

ஆனால் முக்கியமாக அவருடைய எழுத்துக்கான தூண்டுதல் கரிசல்தலத்தில் நிகழ்ந்து வந்த தொடர் மாற்றங்களில் இருந்து எழுந்தது. வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கரிசல் நிலத்தில் பருத்தி முதலிய கரிசல் பயிர்கள் இழப்பு தருவனவாக ஆயின. கண்மாய்கள் (ஏரிகள்) சார்ந்தே வேளாண்மை நடந்துவந்த கரிசலில் அந்நீர் நிலைகள் கைவிடப்பட்டு பராமரிப்பின்றி அழிந்தன. மக்கள் தொடர்ச்சியாக ஊரைவிட்டு வெளியேறவே கிராமங்கள் ஆளில்லாமல் விடப்பட்டன. மில் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சோ.தர்மன் தன்னை விவசாயியாகவே உணர்பவர். இந்த வீழ்ச்சி அவருள் வாழ்ந்த விவசாயியை துயரமும் சீற்றமும் கொள்ளச்செய்ததன் விளைவுகளே அவருடைய கதைகள். தன் பெரும்பாலான நாவல்களிலும் கதைகளிலும் உருளைக்குடி என்னும் சிற்றூரையே களமாக கொண்டு எழுதியிருக்கிறார்.

1980-ல் மதுரையிலிருந்து வெளிவந்த மகாநதி இதழில் வெளியான விருவு என்பது இவரது முதல் சிறுகதை. தொடர்ச்சியாக இலக்கியச் சிற்றிதழ்களில் சிறுகதைகளை எழுதினார். அன்பின் சிப்பி, ஈரம், சோகவனம், வனக்குமாரன் உள்ளிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும், ஐந்து நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரது முதல் நாவல் தூர்வை 1996-ல் சிவகங்கை அன்னம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இவரது நாவல்களில் முதன்மையாக கருதப்படுவது கூகை.

நாட்டாரியல் சார்ந்த செய்திகளை சேகரித்து ஆவணப்படுத்துவதில் ஈடுபாடு கொண்டவர் சோ.தர்மன். வில்லிசைக்கலைஞர் பிச்சைக்குட்டி பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் எழுதியிருக்கிறார். கி. ராஜநாராயணன், ஜெயமோகன், எஸ். ராமகிருஷ்ணன், வெங்கட்சாமிநாதன் ஆகியோரை இலக்கியத்தில் தனக்கு அணுக்குமாகக் கருதுபவர், அவர்களுடன் உரையாடலில் இருந்தவர்.

சோ தர்மன் சுற்று சூழல் விழிப்புணர்வையும், இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வையும் மரபின் அறிவையும் பண்பாட்டையும் எடுத்துரைப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர். அரசின் குத்தகை கண்மாய்களில் ஆடு, மாடு நீர் அருந்த அனுமதிக்கப்படவில்லை. மேய்ப்பவர் அடித்து விரட்டப்படுகிறார் என்ற அவரின் ஆதங்கமான முக நூல் பதிவை மேற்கோள்காட்டி மதுரை உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

சோ.தர்மனின் பெரும்பாலான நாவல்கள் உருளைக்குடி என்னும் அவருடைய சொந்த ஊரை களமாகக் கொண்டவை. சென்ற ஐம்பதாண்டுகளில் வேளாண்மையில் உருவான சரிவும், அதன் விளைவாக கிராமச் சமூக அமைப்பில் உருவான சிதைவும், அதன் வழியாக மானுட உறவுகளில்

உருவாகும் சிக்கல்களுமே அவருடைய பேசுபொருள். சோ.தர்மனை இயல்புவாத அழகியல் கொண்ட படைப்பாளி என விமர்சகர் ஜெயமோகன் மதிப்பிடுகிறார். ஆசிரியரின் இடையீட்டின்றி மெய்யான தகவல்கள் வழியாகவும், உணர்ச்சியற்ற மிகையற்ற சித்தரிப்பு வழியாகவும் ஒரு நம்பகமான வாழ்க்கைக்களத்தை உருவாக்கி அதிலிருந்து வாசகர்கள் தங்கள் முடிவுகளுக்குச் செல்லச்செய்வது சோ.தர்மனின் எழுத்துமுறையாகும்.

சோ.தர்மன் பிறப்பால் தலித் என அடையாளப்படுத்தப்படும் சாதியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் அத்தகைய அடையாளங்கள் இலக்கியத்திற்கு எவ்வகையிலும் தேவையானவை அல்ல என்னும் கருத்து கொண்டவர். இடதுசாரி அமைப்புகளுடன் முப்பதாண்டுகள் இணைந்து செயல்பட்டவர். ஆனால் இடதுசாரிக் கருத்துக்களை இலக்கியத்தின் பேசுபொருள் ஆக்கக்கூடாது என்றும் இலக்கியவாதியின் பார்வையை அந்தக் கொள்கைகள் முடிவுசெய்யக் கூடாது என்றும் சொல்பவர். தன்னை தன் கிராமத்தின் கதையை இயல்பாக சொல்லமுற்படும் கதைசொல்லியாக உருவகம் செய்துகொள்பவர். இலக்கியத்தை கற்றறிந்தவராயினும் தன் எழுத்து சாமானியனின் குரலாக மட்டுமே ஒலிக்கவேண்டும் என எண்ணுபவர். சோ.தர்மனின் எழுத்தில் கி.ராஜநாராயணன், பூமணி இருவருடைய செல்வாக்கும் உண்டு. தமிழிலக்கியத்தில் சாமானியனின் அறச்சீற்றத்தையும் வரலாற்றுணர்வையும் வெளிப்படுத்தியவை அவருடைய படைப்புகள். (எழுத்தாளர் கோணங்கி)

எழுத்தாளர் சோ. தர்மனின் படைப்புகளில் மொழி ஆளுகை

நூல்கள்

இவர் எழுதிய முதற்கதை 1980-ஆம் ஆண்டில் அச்சேறியது. எட்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள், நான்கு புதினங்கள், வில்லிசை பற்றிய ஆய்வுநூல் ஆகியன 2019-ஆம் ஆண்டுவரையிலான இவரின் படைப்புகள்.

புதினம்

கூகை (தமிழ் வளர்ச்சிக்கான சிறந்த நூல்களுக்கான பரிசு பெற்ற நூல்). இப்புதினம் ஆக்கபோர்டு பல்கலைக்கழகத்தால் ஆங்கிலத்திலும் "மூங்கா" என்னும் பெயரில் மலையாளத்திலும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. சூல் (2016) (சுஜாதா விருதையும் சாகித்ய அகாதமி விருதையும் பெற்ற நூல்), தூர்வை (2017), பதிமூனாவது மையவாடி (2020), வெளவால் தேசம் 2022 (Dharman, 2019; Dharman, 2022; Dharman, 2020).

சூல் (2016)

தமிழகத்தின் தென்கோடியிலுள்ள மக்களின் வேளாண்மை யோடு ஒன்றாகக் கலந்த வாழ்க்கையையும், அவர்களது இயற்கை சார்ந்த அறிவையும், நீர் மேலாண்மையில் அவர்களுடைய ஆழ்ந்த புலமையையும், நவீன அறிவியலால் அவையெல்லாம் காணும் சரிவுகளையும் அந்த நிலத்தின் மணத்தோடு பேசும் நாவல் 'சூல்' (Dharman, 2016).

தூர்வை (2017)

இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு முன் உருளக்குடி கிராமத்தில் விவசாய நிலங்களுடன் வீடு - வாசல் என்று வசதியாக வாழ்ந்த தலித் சமூகத்தினரின் வாழ்க்கை, அப்பகுதியில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள், சாக்குக் கம்பெனிகளின் வருகையினால் பெரும் மாற்றத்துக்குள்ளாவதைச் சித்தரிக்கும் நாவல்.

பதிமூனாவது மையவாடி (2020)

கிறிஸ்தவ மதப் பிரிவினரைப் பின்புலமாகக் கொண்டு - குறிப்பாக, கிறிஸ்தவக் கல்வி நிலையங்கள், மடங்கள் போன்றவற்றை மிகக் கடுமையாக விமர்சிக்கும் விதமாக 'பதிமூனாவது

மையவாடி' பிரதானமாக அவர் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த கருத்தமுத்துவின் பதில்பருவத்தைப் பின்தொடர்கிறார். நாவலின் கதாபாத்திரங்கள், குறிப்பாக இந்துக்களின் குணம்சத்தை விவரிக்கும் விதம் நமது சிந்தனையை தூண்டுகிறது. உதாரணமாக, பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கை சிபாரிசுக்காக குமாரசாமி ரெட்டியாரிடம் செல்லும்போது அவர் கருத்தமுத்துவுக்கு நல்வார்த்தை சொல்லி சிபாரிசு வாங்கித்தர சம்மதிக்கிறார். ஓணான் கழுத்தில் கண்ணியை மாட்டிவிட்டுக் குரூரமாக விளையாடும் சிறுவர்களிடமிருந்து ஓணானைக் காப்பாற்றி, கண்ணியை அவிழ்த்து அதற்கு மறுவாழ்வு கொடுக்கிறார் பாண்டியத் தேவர். இவர்கள் போலவே கிட்டய்யர், ஆசாரி, கிருஷ்ணக் கோனார், பில்லிதனியம் வைப்பவர் என கருத்தமுத்து அவனது பெரும்பாலான நேரத்தைக் கழிக்கும் - சூடுகாட்டில் பணியாற்றும் அரியானும் ஒரு புனிதாத்துமாவாகத்தான் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது; மடங்களில் நடப்பதாகச் சொல்லப்படும் குற்றங்களை எதிர்த்துத் துணிச்சலோடு மல்லுக் கட்டுபவராகவும் இந்த அரியான் இருக்கிறார்.

கிறித்தவர்களைப் பற்றி கூறும்போது, பாதிரியார்கள், கன்னியாஸ்திரிகள் உள்ளிட்ட கிறிஸ்தவப் பின்புலம் கொண்டவர்களில் எல்லோருமே எதிர்மறை குணம் கொண்டவர்கள் என்பதான பிம்பத்தை கொண்டவர்கள் எனச் சித்தரிக்கிறார். காமத்தைத் தவிர்க்க முடியாதவர்களாக, அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்களாக, திருடுபவர்களாக, பொய்சொல்பவர்களாக, உள்ளொன்றும் புறமொன்றும் வைத்துப் பேசுபவர்களாக, கொலைகாரர்களாகவும் கூட உள்ளனர் என ஏகவசனம் பாடுகிறார். நேர்மறை குணம் கொண்டவர்கள் என்பதாகச் சொல்லப்படும் ஓரிருவரையும்கூட கிறிஸ்தவத்தை விமர்சிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தும் உத்தியைக் கைக்கொள்கிறார். பைபிள் வசனங்களுக்கு மோசமான இரட்டை அர்த்தங்களைக் கற்பிப்பது, கிறிஸ்தவ நடைமுறைகளை அரைகுறையாக விவாதிப்பது என சகலமும் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் உள்ளாவதால் எதிர்மறையான சித்திரம் மட்டுமே கிடைக்கிறது.

“நூற்றுக்கு 90% இந்துக்கள் இருக்கும் நாட்டில் 40% கல்வி நிறுவனங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் கையில் இருக்கின்றன. இயேசு, சிலுவை, மன்னிப்பு, ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறு கன்னத்தைக் காட்டு என்று அவர்கள் போதிக்கிறார்கள். அதனால், ஒருவன் வேதக்காரர்கள் நடத்தும் கல்லூரிகளில் படித்து வெளியே வரும்போது இம்மிகூட அறச்சீற்றமே இல்லாத பொம்மையாக வருகிறான்” என்கிறது ஒரு பாத்திரம். “மீதி 60% கல்வி நிலையங்களிலிருந்து வருபவனிடம் எவ்வளவு அறச்சீற்றம் இருக்கிறது?” என்று கதைசொல்லி இடையீடு செய்ய மறுக்கிறார். “2% கிறிஸ்தவர்கள் 40% கல்வி நிறுவனங்களை நிர்வகிக்கிறார்கள், நிர்வகிப்பவர்களெல்லாம் மரக்கட்டைகள், ராஜா மாதிரி வாழ்கிறார்கள், எல்லா ஊர்களிலும் வேதக்கோயில்கள் வந்துவிட்டன, பத்துப் பேர் சேர்ந்து ஜெபக்கூட்டம் நடத்துகிறார்கள், இந்தியா சிலுவை நாடாக மாறப்போகிறது” என்று சித்தரிக்கும் நாவலே பதிமுனாவது மையவாடி.

சிறுகதைத் தொகுதிகள்

ஈரம் (சிறுகதைத் தொகுதி), சோகவனம், வனக்குமாரன், அன்பின் சிப்பி - சிறுகதை (2019), நீர்ப்பழி

பெற்ற விருதுகள்

- ❖ மற்றும் 1994 ஆண்டுகளில் இலக்கியச் சிந்தனையின் சிறந்த சிறுகதைக்கான விருதினைப் பெற்றிருக்கிறார்.
- ❖ கூகை என்னும் புதினத்திற்காகத் தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் 2005-ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூலுக்கான பரிசினைப் பெற்றிருக்கிறார்.
- ❖ தூல் என்னும் புதினத்திற்காக 2016-ஆம் ஆண்டிற்கான சுஜாதா விருதைப் பெற்றார்.
- ❖ தூல் என்னும் புதினத்திற்காக 2019-ஆம் ஆண்டில் சாகித்ய அகாதெமி விருதைப்பெற்றார்.
- ❖ முன்னாள் முதல்வர்கள் கருணாநிதி, ஜெயலலிதா ஆகியோரிடமிருந்து மாநில அரசு விருதுகள்.
- ❖ மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் நீதியரசர் வி.ஆர்.கிருஷ்ணய்யர் விருது, சுந்தரனார் விருது.

- ❖ கனடா தோட்ட விருது (2005)
- ❖ சுஜாதா விருது (2016)
- ❖ ஆனந்த விகடன் விருது (2019)

ஆய்வு நூல்

வில்லிசைக்கலைஞர் பிச்சைக்குட்டி (2014), மறைந்த வில்லிசைக்கலைஞர் பிச்சைக்குட்டி அவர்களைப் பற்றி ஒரு வரலாற்று நூல்.

வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

கரிசல் படைப்புக்களின் கண்ணி அறுந்துவிட்டதா? 'எவனடா சொல்வான் அப்படி' என்று பாரதி போல் மீசையை முறுக்கி விட்டுக்கொண்டு, கி.ரா. முன்னத்தி ஏர் பிடித்த உழுகாட்டில் இரட்டைக் கலப்பை போடுகிற ஆளாக நிமிச்சலுடன் வந்து நிற்பவர் சோ.தர்மன். இன்னும் அந்த மக்களின் நடுவில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால், உக்கிரமமாய் கொதிக்கிறது எழுத்துக்கள். எடுக்கக் குறைவதில்லை தணல்.

கரிசல் சீமை மக்களை விவசாயம் கைவிட்டுவிட்டது. விவசாயத்தை அவர்கள் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு அலைகிறார்கள். இன்றைய நிலவரப்படி அவர்களது வாழ்க்கை சொல்லிக் கொள்கிற மாதிரி இல்லை. தரிசாய்க் கிடக்கும் மந்தைப் புஞ்சைகளில், நீர் வறண்ட கண்மாய்ப் பொட்டல் மத்தியில், இந்தக் கால விடலைகள் கிரிக்கெட் ஆடுகிறார்கள். சனங்கள் நகரங்களை நோக்கி கையேந்திப் போகிறார்கள். பின்சாமத்துக்கு தீப்பெட்டிக் கம்பெனிப் பஸ்கள் வந்து கதவுகளைத் தட்டி, சின்னஞ்சிறு பால்குடிப் பிள்ளைகளை வாரிப் போட்டுக்கொண்டு போகிறது. ஓயில்கும்மி, தேவராட்டம், வில்லுப் பாட்டு, தெருக்கூத்து, என்று கலைகள் செழித்திருந்த மண்ணில், திரைஇசைத் தட்டு நடனக் குழுக்கள் தலைதெறிக்க ஆடுகின்றன. இந்த நசிவுகளை நடு நரம்பாக்கியது தான் 'சோ.தர்மனின் கதைகள்' தொகுப்பு.

தென் மாவட்டங்கள் நாட்டுப்புறக் கலைகளின் வளமான பூமி. வாய்ப்பாட்டு, கும்மி, ஓயில்கும்மி, தேவராட்டம், கரகம், மயிலாட்டம், வில்லுப்பாட்டு, குறவன் குறத்தி ஆட்டம் - இதன்னியில் மதுரையைத் தலைமையாகக் கொண்டு இசை நாடகக் கலைஞர்களின் வருகை என ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்கு தக்கன நிகழ்த்திக் காட்டினார்கள். சிலரின் சிறுகதைகள் வாழ்வின் முழுமையையும் ஒரு கதைக்குள் சொல்லிச் செல்பவை; சிறுசிறு காட்சி சித்திரமாக விரிந்து முழு வாழ்வையும் காட்டி போகிறது சோ.தர்மனின் கதைகள். அவருடைய நாவல்களிலும் இந்த எடுத்துரைப்பு முறையை காணலாம் (Dharman, 2017).

வாழ்வின் சிறுபகுதிக் காட்சிச் சித்திரம் வாழ்வு முழுமையையும் தரிசனப் படுத்தும். இத்தகைய தனித்தனி காட்சிச் சித்திரங்களின் தொகுப்பு இவருடைய 'தூல்' நாவல். மானாவாரி விவசாயம் செத்துச் சுண்ணாம்பு ஆகிவிட்டது. கிராமத்து பொம்பளை ஆம்பளை அனைத்து உழைப்பாளிகளும் அன்னாடம் டவுனில் போய் கொத்து வேலைக்கு கூப்பிடுவார்கள் என்று காத்து காத்து முளைத்துப் போவார்கள்.

மயிலம்மாள் சொல்வாள் "முந்தி மாதிரி சம்சாரி வேலையா" இருக்கு, இங்கேயே வேலை செஞ்சுகிட்டு இருக்க. எல்லோரும் டவுனுக்குப் போயி "ஓதைஞ்சாத்தான் கஞ்சி". இதுல என்ன மேச்சாதி, கீச்சாதி." வயிற்றுப் பிழைப்பை காட்டிய தர்மன், சாதியை ஒரு கிள்ளு கிள்ளி வீசுகிறார்.

தான் வாழ்ந்த, இன்னும் வாழ்ந்து அனுபவிக்கிற நாளாந்தப் பாடுகளை - இந்தப் பாடுகள் உருவாக்கும் மன உளைச்சலை - இந்த உளைச்சல்களால் உருவமற்ற போன மனிதர்களைத் தரிசனப் படுத்துகிறது இவரது எழுத்து.

தொடக்ககால எழுத்து முறையிலிருந்து சமகால எழுத்துமுறை ஒரு தாவலை நிகழ்த்தி அதிசயத்தை தருகிறது. அவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல; ஏற்றுக்கொண்டாலும் கொள்ளாத போதும் அவருடைய எழுத்துக்கள் பெரும்பகுதி தலித் எழுத்துக்கள் தாம். அவ்வாறு அடையாளம் செய்து கொள்வதென்றால் செய்து கொள்ளுங்கள் என்று அவர் விலகிப் போகலாம். அவர் அறிவிக்கிறார்

“நான் பிறப்பால் மட்டுமே தலித். எழுத்தால் அல்ல” இந்த வாசகத்தினை வந்தடைந்த காரணத்தை அறிவிக்கிறார் “இதுவரை தமிழிலக்கியத்தில் பதிவாகி உள்ள தலித் இலக்கியங்கள் என்று பறை சாற்றப்படுகின்ற எந்த எழுத்துமே என்னை ஆகர்ஷிக்கவில்லை.” அவ்வாறாயின் ஆகர்ஷிக்கும் தலித் எழுத்துக்களை தாங்கள் முன்வைத்திருக்கலாம் என்ற தருக்கத்தில் நியாயம் இல்லாமல் போகவில்லை.

முடிவுரை

தொடர்ந்து பேசுகிறார் “காரணம் நான் ஒரு தலித் என்பதாலும், தலித் சமூகம் மற்றும் அதன் கலாசாரத்தை உணர்ந்தவனாக இருப்பதும் கூட இருக்கலாம். தலித் கதையாடலை, தலித்தின் தனித்தன்மையை, தலித் சமூகச் சித்திரங்களைக் கலாபூர்வமாகச் சித்தரித்து சிருஷ்டிக்கும் ஒரு உன்னதக் கலைஞன் இனிமேல்தான் உருவாக வேண்டும். நானும் முயன்று பார்க்கலாம்” ஈரெட்டாகச் சொல்வதற்குப் பதில், அத்தகைய உன்னதக் கலைஞன் இடத்தைப் பிடித்தால், சாகித்ய அகாதமி விருதினும் மேலானதல்லவா அந்த விருது!

References

- Dharman (2016) Sool, Adayalam Pathippagam, Trichy, India
 Dharman (2017) Koogai, Adayalam Pathippagam, Trichy, India
 Dharman (2019) Anbin Sippi, Adayalam Pathippagam, Trichy, India
 Dharman (2020) Neerpali, Adayalam Pathippagam, Trichy, India
 Dharman (2022) Vovval Thesam, Adayalam Pathippagam, Trichy, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License